

چکیده

تجهیز منابع داخلی به منظور تأمین مالی برنامه‌های توسعه، به ویژه در اقتصادهای در حال رشد نظری ایران، کاملاً قابل درک است. گرچه تشکیل سرمایه، می‌تواند به کمک منابع خارجی نیز انجام پذیرد، ولی در تحلیل نهایی، برای حفظ رشد اقتصادی اتکا به منابع داخلی مرجح است.

در این شرایط، با وجود نقش مهم پس انداز، چنانچه منابع فراهم آمده از رهگذر پس انداز، سرمایه‌گذاری نگردد با در راههای غیر تولیدی نظر دلائی، سفته بازی، خرید و فروش زیورآلات، احداث بنایهای تجملی یا خروج سرمایه از کشور صرف گردد افزایش تولید و رشد اقتصادی را در پی نخواهد داشت.

بنابراین، به منظور مقابله با آثار نامطلوب تمایلات انحرافی مذکور، هدایت پس اندازها در مسیر سپرده‌های پس انداز در مؤسسات مالی (به ویژه بانکها) یا سرمایه‌گذاری آنها در داراییهای مالی می‌باید به عنوان خطوط اساسی سیاست اقتصادی مطمئن قرار گیرد؛ زیرا در حقیقت از طریق چنین اقداماتی است که پس اندازها می‌توانند در سطوح مختلف و با در دسترس قرار گرفتن برای سرمایه‌گذاری‌های مختلف، مورد استفاده قرار گیرد.

فروزن بر این، در صورتی که پس انداز در مؤسسات مالی به میزان مناسبی باشد نرخ انتقال آن افزایش می‌باشد و اگر سرمایه‌گذاران بالقوه اطمینان حاصل کنند که قادر به استقراض برای سرمایه‌گذاری خواهند بود اقتصاد می‌لرزد اعطاف پذیری بیشتری برخوردار خواهد شد.

در واقع، در صورت امکان انتقال پس انداز، استفاده از آن برای سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی و عمومی فراهم خواهد آمد و این فرآگزده، نوعی جریان و جووه پامی گیرد که به سطح بالاتر فعالیت اقتصادی متنه خواهد گردید.

اصولاً عوامل و عناصر سیاری در جهت دادن منابع مالی جامعه به بازار دارای خاص تأثیر دارند که از آن جمله می‌توان به آزادسازی مالی، حذف مقررات زاید، کاستن از جاذبه فرستهای سرمایه‌گذاری‌های سنتی و مستقیم، تغییرات در مشارکت و مداخله دولت در بازارهای مالی و تغییرات سیاسی و اقتصادی که موجب تشویق برخی از انواع فعالیت‌های مالی نسبت به انواع دیگر آن می‌شود اشاره کرد.

در این مقاله سعی شده است که با توجه به نیاز مبرم برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به منابع مالی، به بررسی و تحلیل مختص قانون پولی و بانکی کشور و نیز قانون عملیات بانکی بدون ریا و مقررات مربوط که در تأمین و جهت گیری و جووه و سازوکارهای پیش‌بینی شده در آنها برای نیل به اهداف توسعه نقش اساسی دارند پیرازیم.

بدین منظور در بخش نخست، اهمیت و نقش مؤسسات مالی واسطه در هدایت وجوه در اقتصاد مورد بحث قرار می‌گیرد. در بخش دوم، قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی از حیث چگونگی تأمین منابع مالی از داخل و خارج و اصلاح ساختار مالی بررسی می‌گردد. در بخش سوم، قانون پولی و بانکی کشور و نیز قانون عملیات بانکی بدون ریا مورد بحث قرار می‌گیرد، و لزوم بازنگری در قوانین یادشده در راستای اهداف برنامه پنجم‌ساله سوم، به تقدیم‌گذارده می‌شود.

بنابراین نیاز مبرم بدان نیست که شخصاً پس انداز تعاییند. در چنین شرایطی سرمایه‌گذاران می‌توانند بخشی از سود حاصل از فعالیت خوش را در اختیار پس انداز کنند گران قرار دهند.

در یک اقتصاد پولی، سرمایه‌گذاران می‌توانند با مشاهده می‌شود که در چنین سیستمی ممکن است سرمایه‌گذاری عمده‌ای به وسیله افرادی غیر از آغاز یا فعالیت کنونی خود را گسترش دهند و

اصلاح ساختار مالی و تأمین منابع مورد نیاز در راستای اهداف برنامه سوم توسعه

دکتر پیغمبر فرجی و
دکتر سید حسن اصغر هدایتی
اعضای هیئت علمی مؤسسه
عالی پژوهش‌های ایران

اهمیت و نقش «مؤسسات مالی واسطه» در هدایت وجوه

در یک اقتصاد پولی، سرمایه‌گذاران می‌توانند با استقراض از پس انداز کنند گران قرار دهند را آغاز یا فعالیت کنونی خود را گسترش دهند و

○ گرچه تشکیل

سرمایه می‌تواند به کمک
منابع خارجی نیز انجام
پذیر دولتی در تحلیل
نهایی، برای حفاظرشد
اقتصادی اتفاقاً به منابع
داخلی مرجع است.

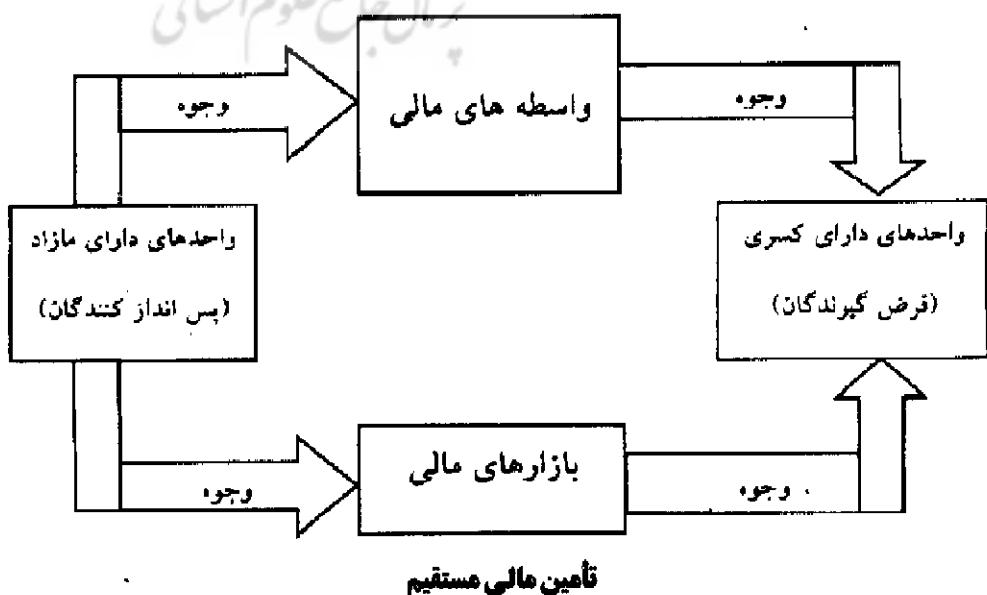
پس انداز کنندگان به واحدهای دارای کسری یعنی قرض گیرندگان از طریق صورت می‌گیرد. یکی به طور مستقیم از طریق بازارهای مالی و دیگری به طور غیر مستقیم از طریق واسطه‌های مالی. در روش نخست که از طریق بازارهای مالی است، اوراق بهاداری که واحدهای دارای کسری منتشر کرده‌اند در اختیار واحدهای دارای مازاد قرار می‌گیرد؛ در حالی که در روش دوم یا همان انتقال وجوه از طریق واسطه‌های مالی، مؤسسات دارای کسری، اوراق بهادار منتشر شده‌خود را در اختیار واسطه‌های مالی، و مؤسسات مالی نیز اوراق بهادار خودشان را در اختیار واحدهای دارای مازاد قرار می‌دهند.

عملیات واسطه‌های مالی دستکم به سه طریق به تهیه و تدارک منابع مالی کمک می‌کند. اول اینکه، آنها بین برنامه قرض دهنده‌گان برای نقدینگی شان، با برترانه قرض گیرندگان برای قرض گرفتن طی یک دوره معین سازگاری بوجود می‌آورند. دوم، واسطه‌های مالی با ایجاد امکان استقراض برای تعداد وسیعی از قرض گیرندگان از تأثیر سوء عدم پرداخت برخی وام گیرندگان می‌کاهند. سوم، واسطه‌های مالی با کسب تخصص در زمینه قبول خطر اعطای وام و نیز جمع آوری اطلاعات در مورد وام‌های پرداخت شده، اطلاعات و تجربیاتی کسب می‌کنند که از قدرت يك وام‌دهنده فردی خارج است. مشاهده می‌گردد که واسطه‌های مالی

پس انداز کنندگان صورت گیرد که این هم به نفع سرمایه‌گذاران است و هم به نفع پس انداز کنندگان. برای مثال در جامعه‌ای مانند ایران ممکن است میلیونها خانوار و هزاران مؤسسه اقدام به پس انداز کنند اما تصمیم به سرمایه‌گذاری را گروه کوچکتری از مؤسسات و افراد بگیرند. در هر حال برای آنکه سرمایه‌گذاری تحقق یابد لازم است پس انداز پس انداز کنندگان به افرادیام مؤسساتی که می‌خواهند سرمایه‌گذاری یا استقراض نمایند انتقال یابد. اما این انتقال چگونه صورت می‌گیرد؟ این وظيفة مؤسسات و بازارهای مالی است که مکائیسمی برای انتقال وجوه از پس انداز کنندگان به قرض گیرندگان فراهم سازند. به طور کلی، مؤسسات مالی، بنگاه‌های تجاری هستند که دارایی اصلی آنها، دارایی‌های مالی نظیر اوراق قرضه، سهام و املاه‌ها... است و دو وظيفة اصلی را در هر اقتصادی به عهده دارند؛ اول اینکه وسیله پرداخت بین افراد و انتصادر افراد فراهم آورند، یعنی انتقال وجوه را از واحدهای دارای مازاد (پس انداز کنندگان) یا قرض دهنده‌گان به واحدهای دارای کسری (قرض گیرندگان) امکان‌پذیر می‌سازند؛ دوم به وساطت مالی می‌بردازند و کمک می‌کنند تا شکاف بین قرض گیرندگان و قرض دهنده‌گان بر طرف شود.

چنانچه در نمودار ۱ مشاهده می‌شود انتقال وجوه از واحدهای دارای مازاد یا همان

تأمین مالی غیر مستقیم

قادر به افزایش جریان پس اندازها و قرضهای داریک اقتصاد هستند و بنابراین امکان افزایش تقاضای کلی را فراهم می‌سازند.

أنواع مؤسسات مالية

مؤسسات مالية به دو گروه عمده تقسیم می‌شوند:
الف- مؤسسات مالية واسطة؛ ب- دیگر مؤسسات مالية.

الف- مؤسسات مالية واسطة

این مؤسسات اوراق بهادر منتشر شده توسط قرضهای گیرندگان یا (اوراق بهادر اولیه) را خریداری می‌کنند و همزمان اوراق بهادر خود (اوراق بهادر ثانویه) را در اختیار پس انداز کنندگان قرار می‌دهند.^۱ برای مثال، بانک‌های تجاری از یک سو از طریق حسابهای پس انداز و حسابهای جاری یا اوراق بهادر ثانویه به پس انداز کنندگان، وجود راجمع آوری می‌کنند و از سوی دیگر با دریافت اوراق بهادر اولیه از قرضهای گیرندگان، همان وجوه را در اختیار آنها قرار می‌دهند.

مؤسسات مالية واسطة را می‌توان به سه دسته عمده به صورت زیر تقسیم نمود:

۱- مؤسسات سپرده‌ای. این مؤسسات، واسطه‌های مالي هستند که از یک سو سپرده‌های خانوارها و مؤسسات را می‌پذیرند و از سوی دیگر وجود جمع آوری شده را به صورت وام در اختیار خانوارها، مؤسسات و دولت قرار می‌دهند. عمده‌ترین مؤسسات سپرده‌ای بانک‌های تجاری هستند. این واسطه‌های مالي نخست از طریق حسابهای سپرده جاری، سپرده پس انداز و سپرده مدت‌دار، وجود نزد خودشان را افزایش می‌دهند. آنگاه از این وجود به منظور اعطای وام به خانوارها و مؤسسات یا خرید اوراق بهادر دولتی استفاده می‌نمایند.

دیگر مؤسسات مالية

قدرت مسلم آن است که همه مؤسسات مالية، واسطه مالي نیستند. از جمله دیگر مؤسسات مالية، دلالان و صرافان مالي، بانکداران سرمایه‌گذار، بانکداران رهنی و صندوقهای تعاونی دیگری هستند که یک یا چند خدمت مالي، نظیر اعطای اعتبارات کوتاه مدت به مصرف کنندگان برای خرید یا گشایش حسابهای پس انداز را رائه می‌کنند. واسطه‌های بازنیستگی هستند می‌توانند اتحادیه‌های اعتباری را نام برد.

۲- مؤسسات پس انداز قراردادی. این واسطه‌های مالي که عمده‌ترین آنها، شرکت‌های بیمه و صندوقهای تعاونی هستند می‌توانند

○ در صورت امکان

انتقال پس انداز، استفاده از آن برای سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی و عمومی فراگرد، نوعی جریان وجود پامی گیرد که به سطح بالاتر فعالیت اقتصادی متمی خواهد گردید.

وجوده در یافته را در فاصله‌های متغیر و براساس قرارداد گرد آورند و از همین رو با توجه به پیش‌بینی مبالغی که می‌باید به عنوان منفعت در سالهای آینده برداخت نمایند نظری مؤسسات سپرده‌ای در رابطه باز دست دادن وجوده، تگرانی ندارند. در نتیجه نقدینگی دارایی برای آنها به اندازه مؤسسات سپرده‌ای اهمیت ندارد. مؤسسات پس انداز قراردادی تمایل دارند وجوده خود را در اوراق بهادر بلندمدت، نظیر اوراق قرضه، سهام و اوراق رهنی که بازده پیشتری دارند سرمایه‌گذاری نمایند.

۳- مؤسسات واسطه‌ای سرمایه‌گذاری. این مؤسسات مالي ا نوع مختلفی دارند که مهمترین آنها، شرکت‌های تأمین مالي، صندوقهای تعاونی و صندوقهای تعاونی بازار پول است. شرکت‌های تأمین مالي، وجوده مورد نیاز را از طریق فروش اوراق تجاری و نیز انتشار اوراق قرضه و سهام به دست می‌آورند و سپس وجوده جمع آوری شده را به منظور خرید اثاثیه منزل و اتوبیل، تعمیر منزل و همین طور فعالیت‌های کوچک تجاری به مصرف کنندگان وام می‌دهند.

در صندوقهای تعاونی، این وجوده با فروش سهام به بسیاری از افراد به دست می‌آید و سپس از وجوده جمع آوری شده برای خرید ا نوع سهام و اوراق قرضه استفاده می‌شود. سرانجام، صندوقهای مشترک بازار پول، مؤسسات مالي نسبتاً جدیدی هستند و خصوصیاتی شبیه صندوقهای تعاونی دارند با این تفاوت که آنها نوعی مؤسسه سپرده‌ای نیز هستند زیرا یک نوع حساب سپرده نیز ارائه می‌کنند. نظیر بسیاری از صندوقهای تعاونی، این مؤسسات هم از سهام خود برای جمع آوری وجوده در بازاری که نقدینگی بالا و رسیک کمی دارد استفاده می‌کنند.

دیگر مؤسسات مالية قدر مسلم آن است که همه مؤسسات مالية، واسطه مالي نیستند. از جمله دیگر مؤسسات مالية، دلالان و صرافان مالي، بانکداران سرمایه‌گذار، بانکداران رهنی و صندوقهای تعاونی دیگری هستند که یک یا چند خدمت مالي، نظیر اعطای اعتبارات کوتاه مدت به مصرف کنندگان برای خرید یا گشایش حسابهای پس انداز را رائه می‌کنند. واسطه‌های مالي بازنیستگی هستند می‌توانند

**○ مؤسسات مالی،
بنگاه‌های تجاری هستند
که دارایی اصلی آنها
دارایی‌های مالی نظیر اوراق
قرضه، سهام و وامها و...
است و در هر اقتصاد دو
وظيفة اصلی بر عهده دارند:
انتقال و جواز
پس انداز کنندگان به
واحدهای دارای کسری، و
کمک به برطرف شدن
شکاف بین قرض گیرندگان
و قرض دهنده‌گان.**

سپرده‌های پس انداز و مدت‌دار و نیز نسبت شبه‌پول به حجم نقدینگی و همین طور تغییرات شبه‌پول لرائه شده است. ملاحظه می‌شود که اولاً مقدار شبه‌پول در تمام سال‌های مورد بررسی، روندی صعودی داشته به طوری که حجم آن از ۱۱۳۳ میلیارد ریال در سال ۱۳۳۸ به ۱۳۴,۶۹۰,۲ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۹ رسیده است. به عبارت دیگر، در این دوره حجم شبه‌پول ۱۱,۹۱۹,۵ برابر گردیده است. ثانیاً شبه‌پول که در سال ۱۳۳۸ تقریباً ۲۲ درصد حجم نقدینگی را به خود اختصاص می‌داده، طی دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ روندی صعودی داشته است به طوری که این نسبت در اواخر دهه ۱۳۴۰ یعنی در سال ۱۳۴۹ به ۵۸/۶ درصد حجم نقدینگی بالغ گردیده و در سال ۱۳۵۶ به اوج خود یعنی ۶۲/۳ درصد رسیده است. از این سال به بعد تا سال ۱۳۶۷ نسبت شبه‌پول به حجم نقدینگی کاهش یافته و از آن پس، سیر صعودی در پیش گرفته به طوری که این نسبت در سال ۱۳۷۹ به ۵۴ درصد نقدینگی رسیده است. به هر حال از مقایسه روند تغییرات شبه‌پول به حجم نقدینگی، با توجه پس انداز (نسبت پس انداز ناخالص داخلی به تولید ناخالص داخلی) ملاحظه می‌گردد که این دو نسبت، از روند تقریباً یکسانی تبعیت می‌کنند.

تغییرات شبه‌پول و نسبت آن به پس انداز ناخالص داخلی نیز اطلاعات بالرزوی به دست می‌دهد. اولاً تغییرات شبه‌پول جز در سال ۱۳۵۷ که بسیار کاهش یافته و در سال ۱۳۶۳ که منفی بوده است، در طی دوره مورد بررسی روندی تقریباً صعودی داشته به طوری که از یک میلیارد ریال در سال ۱۳۳۹ به رقم ۲۸,۷۵۲ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۹ بالغ گردیده است. ثانیاً نسبت تغییرات شبه‌پول به پس انداز ناخالص داخلی که در سال ۱۳۳۹ ۱۱/۸ درصد بوده در سال ۱۳۷۹ به ۱۲/۴ درصد افزایش یافته است. به عبارت دیگر، اگر تغییرات شبه‌پول در هر سال را نشانه تمایل پیشتر به پس انداز در بانک‌ها تلقی کنیم ملاحظه می‌گردد که این تغییرات حدود ۱۲/۴ درصد پس انداز را در سال ۱۳۷۹ به خود اختصاص می‌دهد. با عنایت به مطالب فوق می‌بینیم که بانک‌های تجاری در ایران اهمیت خاصی در

اوراق بهادر را برای انجام معامله به یکدیگر تزدیک می‌کنند. از آنجا که دللان اوراق بهادر، اوراق بهادر را به حساب خودشان خریداری می‌نمایند، ریسک قابل توجهی را که از نظر پیش‌بینی امکان فروش سودآور این اوراق در آینده با خرید اوراق بهادر همراه است می‌پذیرند. همین طور دللان خدمات لازم را برای ایجاد بازار فروش مجدد ابزارهای مالی فراهم می‌کنند و جریان اطلاعات را در میان افرادی که در بازار حضور دارند گسترش می‌دهند.

مؤسسات مالی و پولی و اهمیت آنها در جمع آوری و هدایت وجوده در ایران

مؤسسات مالی در ایران از تنوع کمتری نسبت به کشورهای پیشرفته برخوردارند و تعداد آنها انگشت‌شمار است. به طور کلی عمده‌ترین مؤسسات مالی در ایران بانک‌های تجاری، مؤسسات بیمه، صنوق‌های قرض‌الحسنه، صندوق بازنیستگی و تأمین اجتماعی و... هستند. این مؤسسات به عنوان واسطه‌های مالی امکان انتقال پس اندازه‌ها از پس انداز کنندگان به قرض گیرندگان فراهم می‌سازند.

مؤسسات مالی در ایران نه تنها از نظر توزع رشد بسیار ناچیزی نسبت به کشورهای پیشرفته دارند، بلکه شعاع فعالیت هر یک از این مؤسسات در کشور نیز، بسیار محدود است. برای نمونه، بانک‌های تجاری، کمتر در روستاهای دورافتاده اقدام به گشايش شعبه می‌نمایند. اگر در نظر بگیریم که بیش از ۳۶ درصد جمعیت کل کشور هم‌اکنون در روستاهای زندگی می‌کنند^۱، حضور فعلی مؤسسات مالی مذکور در این مناطق، می‌تواند نقش مهمی در جمع آوری پس اندازها و هدایت آنها در بخش‌هایی که امکان استفاده از آن وجود دارد، داشته باشد. در ادامه بحث به بررسی نقش و اهمیت این مؤسسات در جمع آوری پس اندازها می‌پردازیم.

بانک‌های تجاری

در تمام کشورها و از جمله ایران، بانک‌های تجاری مهمترین مؤسسه‌ای هستند که نقش اساسی را در جمع آوری پس اندازه‌های دارند. در جدول ۱ میزان شبه‌پول و اجزای آن یعنی

جدول ۱: شبہ پول، اجزای آن، پس انداز فاصله داخلی و تقاضنگی بعضی خصوصی

(میلیارد ریال به قیمت جاری)

سال	شبہ پول	سپردههای پس انداز	سیردههای مدت دار	حجم تقاضنگی به حجم پس انداز	نسبت شبہ پول	تغیرات شبہ پول	حجم پس انداز فاصله داخلی	نسبت تغیرات شبہ پول به پس انداز
۱۳۲۸	۱۱۷۳	۶۱۴	۴۹	۰/۲۱۸	۰/۲۱۸	-	۴۶/۰	-
۱۳۲۹	۱۲۰۳	۷۱۳	۵	۰/۲۲۸	۰/۲۲۸	۱	۵۲/۸	+۰/۰۱۸
۱۳۳۰	۱۲۴۰	۹۱۲	۹/۲	۰/۲۲۸	۰/۲۲۸	۲/۹	۵۵/۸	+۰/۰۶۹
۱۳۳۱	۱۲۴۱	۲۴۸	۱۳/۰	۰/۲۶۲	۰/۲۶۲	۸/۶	۶۷/۱	+۰/۱۲۸
۱۳۳۲	۱۲۴۲	۳۲۵	۱۷/۰	۰/۲۹۸	۰/۲۹۸	۷/۷	۷۷/۹	+۰/۰۹۹
۱۳۳۳	۱۲۴۳	۳۸۶	۲۲/۹	۰/۴۱۶	۰/۴۱۶	۶/۱	۹۰/۷	+۰/۰۶۷
۱۳۳۴	۱۲۴۴	۴۵۲	۴۰/۲	۰/۴۲۸	۰/۴۲۸	۹/۶	۱۱۳	+۰/۰۵۸
۱۳۳۵	۱۲۴۵	۵۲۹	۵۳/۰	۰/۴۴۶	۰/۴۴۶	۸/۷	۱۲۱/۱	+۰/۰۷۲
۱۳۳۶	۱۲۴۶	۵۷۸	۳۹/۸	۰/۴۶۶	۰/۴۶۶	۱۲/۳	۱۴۳/۹	+۰/۰۹۲
۱۳۳۷	۱۲۴۷	۶۲۰	۲۲/۹	۰/۴۹۰	۰/۴۹۰	۲۰/۲	۱۷۰/۹	+۰/۱۱۸
۱۳۳۸	۱۲۴۸	۶۵۳	۱۱۵	۰/۴۹۸	۰/۴۹۸	۲۷/۰	۱۹۰/۲	+۰/۱۴۶
۱۳۳۹	۱۲۴۹	۶۸۷	۱۱۰	۰/۵۰۶	۰/۵۰۶	۲۲/۰	۲۱۰/۲	+۰/۱۰۹
۱۳۴۰	۱۲۵۰	۷۱۶	۱۰۵	۰/۵۱۶	۰/۵۱۶	۱۰/۶	۲۴۹/۰	+۰/۱۴۴
۱۳۴۱	۱۲۵۱	۷۴۳	۱۰/۰	۰/۵۲۸	۰/۵۲۸	۹/۰	۲۶۸/۰	+۰/۲۰۵
۱۳۴۲	۱۲۵۲	۷۶۷	۹/۹	۰/۵۴۶	۰/۵۴۶	۸/۰	۲۹۰/۰	+۰/۱۰۰
۱۳۴۳	۱۲۵۳	۷۸۷	۹/۰	۰/۵۶۰	۰/۵۶۰	۷/۰	۳۰۰/۰	+۰/۱۶۲
۱۳۴۴	۱۲۵۴	۸۰۶	۸/۰	۰/۵۷۶	۰/۵۷۶	۶/۰	۳۱۵/۰	+۰/۱۶۳
۱۳۴۵	۱۲۵۵	۸۲۴	۷/۰	۰/۵۹۶	۰/۵۹۶	۵/۰	۳۲۰/۰	+۰/۱۸۹
۱۳۴۶	۱۲۵۶	۸۴۴	۶/۰	۰/۶۱۰	۰/۶۱۰	۴/۰	۳۴۳/۰	+۰/۱۴۹
۱۳۴۷	۱۲۵۷	۸۵۷	۵/۰	۰/۶۳۶	۰/۶۳۶	۲/۰	۳۵۰/۰	+۰/۱۶۳
۱۳۴۸	۱۲۵۸	۸۷۰	۴/۰	۰/۶۵۲	۰/۶۵۲	۰/۰	۳۶۸/۰	+۰/۱۶۳
۱۳۴۹	۱۲۵۹	۸۸۳	۳/۰	۰/۶۷۲	۰/۶۷۲	-۰/۰	۳۸۷/۰	+۰/۲۲۳
۱۳۵۰	۱۲۶۰	۸۹۷	۲/۰	۰/۶۹۰	۰/۶۹۰	-۰/۰	۴۰۴/۰	+۰/۲۲۳
۱۳۵۱	۱۲۶۱	۹۱۱	۱/۰	۰/۷۱۰	۰/۷۱۰	-۰/۰	۴۲۰/۰	+۰/۲۲۹
۱۳۵۲	۱۲۶۲	۹۲۴	۰/۰	۰/۷۲۶	۰/۷۲۶	-۰/۰	۴۳۵/۰	+۰/۱۸۹
۱۳۵۳	۱۲۶۳	۹۳۷	۰/۰	۰/۷۴۲	۰/۷۴۲	-۰/۰	۴۵۰/۰	+۰/۱۴۹
۱۳۵۴	۱۲۶۴	۹۴۰	۰/۰	۰/۷۵۸	۰/۷۵۸	-۰/۰	۴۶۴/۰	+۰/۲۰۲
۱۳۵۵	۱۲۶۵	۹۵۳	۰/۰	۰/۷۷۴	۰/۷۷۴	-۰/۰	۴۷۷/۰	+۰/۲۰۲
۱۳۵۶	۱۲۶۶	۹۶۶	۰/۰	۰/۷۸۰	۰/۷۸۰	-۰/۰	۴۹۰/۰	+۰/۱۹۷
۱۳۵۷	۱۲۶۷	۹۷۹	۰/۰	۰/۷۹۵	۰/۷۹۵	-۰/۰	۴۹۶/۰	+۰/۱۹۷
۱۳۵۸	۱۲۶۸	۹۸۲	۰/۰	۰/۸۱۰	۰/۸۱۰	-۰/۰	۵۰۷/۰	+۰/۲۰۲
۱۳۵۹	۱۲۶۹	۹۹۴	۰/۰	۰/۸۲۶	۰/۸۲۶	-۰/۰	۵۱۸/۰	+۰/۱۹۴
۱۳۶۰	۱۲۷۰	۱۰۰۶	۰/۰	۰/۸۴۲	۰/۸۴۲	-۰/۰	۵۲۹/۰	+۰/۲۰۲
۱۳۶۱	۱۲۷۱	۱۰۱۸	۰/۰	۰/۸۵۸	۰/۸۵۸	-۰/۰	۵۴۰/۰	+۰/۱۹۴
۱۳۶۲	۱۲۷۲	۱۰۳۰	۰/۰	۰/۸۷۴	۰/۸۷۴	-۰/۰	۵۵۱/۰	+۰/۲۲۳
۱۳۶۳	۱۲۷۳	۱۰۴۲	۰/۰	۰/۸۹۰	۰/۸۹۰	-۰/۰	۵۶۲/۰	+۰/۰۹۹
۱۳۶۴	۱۲۷۴	۱۰۵۴	۰/۰	۰/۹۰۶	۰/۹۰۶	-۰/۰	۵۷۳/۰	+۰/۲۰۲
۱۳۶۵	۱۲۷۵	۱۰۶۶	۰/۰	۰/۹۲۲	۰/۹۲۲	-۰/۰	۵۸۴/۰	+۰/۰۹۹
۱۳۶۶	۱۲۷۶	۱۰۷۷	۰/۰	۰/۹۳۸	۰/۹۳۸	-۰/۰	۵۹۵/۰	+۰/۰۹۹
۱۳۶۷	۱۲۷۷	۱۰۸۹	۰/۰	۰/۹۵۴	۰/۹۵۴	-۰/۰	۶۰۶/۰	+۰/۲۷۱
۱۳۶۸	۱۲۷۸	۱۰۹۱	۰/۰	۰/۹۶۰	۰/۹۶۰	-۰/۰	۶۱۷۵/۰	+۰/۲۰۷
۱۳۶۹	۱۲۷۹	۱۱۰۲	۰/۰	۰/۹۷۶	۰/۹۷۶	-۰/۰	۶۲۸۱/۰	+۰/۱۵۹
۱۳۷۰	۱۲۸۰	۱۱۱۴	۰/۰	۰/۹۸۲	۰/۹۸۲	-۰/۰	۶۴۷۲/۰	+۰/۲۰۴
۱۳۷۱	۱۲۸۱	۱۱۲۶	۰/۰	۰/۹۹۷	۰/۹۹۷	-۰/۰	۶۶۷۴/۰	+۰/۲۱۱
۱۳۷۲	۱۲۸۲	۱۱۳۷	۰/۰	۰/۱۰۱	۰/۱۰۱	-۰/۰	۶۸۱۰۴۴	+۰/۱۲۴

منابع: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گزارش اقتصادی و تراز نامة سال های مختلف

جمع آوری و هدایت وجهه داردند.

مؤسسات بیمه

این مؤسسات نیز نقش مهمی در جمع آوری و

هدایت وجهه به بخش‌های مختلف اقتصادی دارند.

کل حق بیمه دریافتی در ایران که در سال ۱۳۲۸

برابر ۷۱۲ میلیون ریال بوده در سال ۱۳۷۹ به

۳,۹۳۲,۲۶۵ میلیون ریال بالغ گردیده است

(جدول ۲). به عبارت دیگر، در این دوره حجم حق

بیمه دریافتی بیش از ۵۵۲۲ برابر شده است.

همین طور نسبت حق بیمه دریافتی به پس انداز

ناخالص داخلی (به قیمت جاری) که در سال ۱۳۲۸

برابر ۰/۰۱۵۳ بوده در سال ۱۳۷۹ به

۰/۰۱۷ بوده است (جدول ۲). ملاحظه می‌شود که این

نسبت نیز در دوره یادشده از افزایش برخوردار بوده

است. به هر حال، باینکه در طول دوره مورد

برخوردار بوده اما در سال ۱۳۷۹، کل حق بیمه

دریافتی تنها ۱/۷ درصد کل پس انداز ناخالص

داخلی را تشکیل می‌داده است. به عبارت دیگر،

اگرچه مؤسسات بیمه از جمله مهمترین مؤسسات

مالی در همه کشورها هستند اما در ایران سهم

اندکی از پس انداز هارا به خود اختصاص می‌دهند.

از سوی دیگر اگر در نظر بگیریم که بیمه عمر

از انواع مهم بیمه برای پس انداز است در ایران سهم

اندکی از پس انداز ناخالص داخلی را دربر می‌گیرد.

برای مثال، سهم این نوع بیمه در پس انداز که در سال

۱۳۲۸ برابر ۰/۰۰۲۵ درصد بوده در سال ۱۳۷۹

پس از گذشت دوره‌ای ۴۱ ساله به ۰/۰۰۲۱ درصد

پس انداز رسیده است.

در هر حال مؤسسات بیمه به عنوان یکی از انواع

مهم مؤسسات مالی در جمع آوری و هدایت وجهه

نقش بسیار کمتری نسبت به بانک‌های تجاری ایران

دارند.

بورس اوراق بهادر

بورس اوراق بهادر به عنوان بخشی از بازار

سرمایه در همه کشورها، نقش بسیار مهمی در

هدایت پس انداز به بخش‌های تولیدی اقتصاد این

می‌نمایند. اینکه می‌خواهیم ببینیم نقش این نوع

مؤسسه در ایران چگونه است.

بورس اوراق بهادر تهران که فعالیت خود را از

سال ۱۳۴۶ در تهران آغاز نموده است، پس از یک

○ مؤسسات مالی واسطه، اوراق بهادر منتشر شده توسط قرض گیرندگان را خریداری می‌کنند و همزمان اوراق بهادر خود را در اختیار پس انداز گیرندگان قرار می‌دهند.

رکودده ساله طی دوره ۱۳۵۷-۱۳۵۸، یعنی سال‌های شروع انقلاب اسلامی تا پایان جنگ، اکنون چند سالی است که از نو فعال گردیده است. حجم معاملات در بورس تهران که در سال‌های ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ بترتیب ۱۲۴ و ۱۲۵ میلیون ریال بوده در سال ۱۳۵۶ به ۴۴/۴ میلیارد ریال بالغ گردیده است. با شروع انقلاب اسلامی و به خصوص سال‌های جنگ فعالیت بورس اوراق بهادر تهران تقریباً متوقف گردیده طوری که در سال ۱۳۵۹، یعنی سال شروع جنگ، حجم معاملات در بورس اوراق بهادر تهران، تنها ۵۰۰ میلیون ریال بود. این رکود تا سال ۱۳۶۷ ادامه داشته‌امان از پذیرش قطعنامه، حجم معاملات در بورس تهران مجددًا افزایش یافته به طوری که در سال ۱۳۶۸، حجم معاملات به ۱۱۱ میلیارد ریال و در سال ۱۳۷۹ به ۱۱۷۶/۷ میلیارد ریال افزایش یافته است (جدول ۳).

اگرچه حجم معاملات در بورس اوراق بهادر تهران در سال‌های اخیر افزایش چشمگیری داشته است، اما در مقایسه با حجم نقدینگی سهم آن بسیار ناجیز است. نسبت معاملات در بورس به حجم نقدینگی که در سال ۱۳۴۶ برابر ۰/۰۱ درصد بوده، در سال ۱۳۷۹ یعنی سال‌های روتق بورس، تنها به ۰/۳۷ درصد بالغ گردیده است (جدول ۳). ملاحظه می‌گردد که سهم معاملات در بورس در مقایسه با حجم شبه‌پول که بیش از ۵۴ درصد حجم نقدینگی را در سال ۱۳۷۹ به خود اختصاص می‌داده بسیار اندک بوده است.

به هر حال با توجه به مطالعه نقش مؤسسات مالی فوق الذکر در جمع آوری و هدایت وجهه در ایران، مشاهده می‌گردد که نقش عمده را در این زمینه بانک‌های تجاری به عهده داشته و دیگر مؤسسات مالی سهم اندکی داشته‌اند. زیرا کل حق بیمه دریافتی در سال ۱۳۷۹ برابر ۱/۷ درصد

پس انداز ناخالص داخلی به قیمت جاری بوده و سهم بیمه عمر از این مقدار تنها ۰/۰۰۲۱ درصد را تشکیل می‌داده است. همین طور در همین سال حجم ریالی معاملات در بورس اوراق بهادر تهران ۰/۰۳۶۸ درصد حجم نقدینگی را به خود اختصاص می‌داده در حالی که تغییرات حجم شبه‌پول در همین سال ۱۲/۴ درصد پس انداز بوده

جدول ۲: حق بیمه دریافتی، بیمه عمر، حجم پس‌انداز و نسبت‌های آنها

(به میلیون ریال)

سال	کل حق بیمه دریافتی	بیمه عمر	حجم پس‌انداز ناخالص داخلی	نسبت بیمه عمر به پس‌انداز	نسبت بیمه دریافتی به حجم پس‌انداز
۱۳۳۸	۷۱۲	۱۱۴	۴۶۰	۰/۰۰۲۴	۰/۰۱۵۳
۱۳۳۹	۷۳۶	۱۱۳	۵۲۸	۰/۰۰۲۱	۰/۰۱۳۹
۱۳۴۰	۷۶۳	۷۶	۵۵۸	۰/۰۰۱۴	۰/۰۱۲۷
۱۳۴۱	۶۸۸	۵۴	۶۷۱	۰/۰۰۰۸	۰/۰۱۰۲
۱۳۴۲	۷۸۱	۶۸	۷۷۶	۰/۰۰۰۸	۰/۰۱۰۱
۱۳۴۳	۱۱۲۶	۶۵	۹۰۷	۰/۰۰۰۷	۰/۰۱۲۴
۱۳۴۴	۱۱۹۰	۵۶	۱۱۳	۰/۰۰۰۵	۰/۰۱۰۵
۱۳۴۵	۱۴۰۰	۶۲	۱۲۱	۰/۰۰۰۵	۰/۰۱۱۶
۱۳۴۶	۱۶۴۸	۸۵	۱۴۳	۰/۰۰۰۶	۰/۰۱۱۴
۱۳۴۷	۲۳۵۶	۱۵۷	۱۷۰	۰/۰۰۰۹	۰/۰۱۲۸
۱۳۴۸	۳۱۸۶	۱۲۲	۱۹۰	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۸۸
۱۳۴۹	۳۷۷۱	۱۸۸	۲۱۰	۰/۰۰۰۹	۰/۰۱۷۹
۱۳۵۰	۴۴۴۳	۱۸۷	۲۸۴	۰/۰۰۰۶	۰/۰۱۵۶
۱۳۵۱	۵۵۴۴	۲۱۹	۳۰۰	۰/۰۰۰۷	۰/۰۱۸۵
۱۳۵۲	۸۲۹۶	۲۱۸	۷۲۰	۰/۰۰۰۴	۰/۰۱۱۵
۱۳۵۳	۱۶۳۸۷	۴۸۷	۱۳۵	۰/۰۰۰۳	۰/۰۱۲۱
۱۳۵۴	۱۸۵۰۲	۶۶۹	۱۱۳	۰/۰۰۰۶	۰/۰۱۶۲
۱۳۵۵	۲۲۹۴۴	۷۷۰	۱۹۳	۰/۰۰۰۴	۰/۰۱۲۹
۱۳۵۶	۲۶۳۱۳	۹۲۶	۱۹۸	۰/۰۰۰۵	۰/۰۱۳۳
۱۳۵۷	۲۷۱۴۰	۱۰۰۲	۱۰۴۷	۰/۰۰۰۶	۰/۰۱۷۵
۱۳۵۸	۲۱۰۳۲	۹۷۰	۱۹۴	۰/۰۰۰۵	۰/۰۱۱۱
۱۳۵۹	۲۷۳۰۶	۱۴۱۵	۱۷۵۵	۰/۰۰۰۸	۰/۰۱۵۵
۱۳۶۰	۲۷۲۹۹	۲۱۷۲	۱۰۷	۰/۰۰۱۴	۰/۰۱۸۱
۱۳۶۱	۱۴۶۶۷	۹۰۷	۲۱۵۱	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۸۷
۱۳۶۲	۱۲۲۰۵	۱۶۴۵	۲۱۲۲	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲۳
۱۳۶۳	۱۶۲۴۷	۱۹۱۵	۳۵۶۸	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۴۵
۱۳۶۴	۱۷۰۸۲	۱۹۱۳	۲۲۰	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۵۲
۱۳۶۵	۲۸۹۶۷	۳۱۳۶	۲۲۱	۰/۰۰۱۰	۰/۰۱۲۱
۱۳۶۶	۴۲۹۰۹	۲۲۵۷	۴۹۶۵	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۰۸۶
۱۳۶۷	۴۵۷۷۲	۴۱۱۶	۴۰۱۱	۰/۰۰۱۰	۰/۰۱۱۴
۱۳۶۸	۶۷۰۶۹	۹۲۸۸	۵۷۷۹	۰/۰۰۱۶	۰/۰۱۱۷
۱۳۶۹	۱۰۷۰۸۷	۱۱۳۶۷	۹۰۹۲	۰/۰۰۱۲	۰/۰۱۱۸
۱۳۷۰	۱۵۷۴۸۷	۱۵۲۲۴	۱۴۳۴۰	۰/۰۰۱۰۶	۰/۰۱۱۱
۱۳۷۱	۲۲۶۲۱۸	۲۰۲۱۸	۲۱۰۵۱	۰/۰۰۱۰	۰/۰۱۰۷
۱۳۷۲	۳۷۹۸۶۶	۲۴۹۸۳	۲۸۲۴۲	۰/۰۰۰۹	۰/۰۱۳۴
۱۳۷۳	۴۵۲۳۵۱	۳۶۹۹۲	۳۸۰۶۷	۰/۰۰۱۰	۰/۰۱۱۹
۱۳۷۴	۷۳۲۴۴۵	۵۵۴۰۷	۴۶۹۰۰	۰/۰۰۱۲	۰/۰۱۰۶
۱۳۷۵	۱۱۰۲۸۲۱	۶۶۷۰۶	۶۲۸۱۳	۰/۰۰۱۱	۰/۰۱۷۶
۱۳۷۶	۱۴۳۰۸۰۹	۱۲۱۸۴۵	۶۷۱۱۵	۰/۰۰۱۸	۰/۰۲۱۳
۱۳۷۷	۱۸۰۱۹۰۶	۱۸۰۲۳۴	۷۱۷۶۲	۰/۰۰۲۵	۰/۰۲۵۱
۱۳۷۸	۲۵۵۱۶۵۰	۲۲۵۴۹۷	۹۶۲۷۴	۰/۰۰۲۴	۰/۰۲۶۵
۱۳۷۹	۳۹۳۲۲۶۵	۴۸۸۷۹۷	۲۲۱۵۴۴	۰/۰۰۲۱	۰/۰۱۷۰

مأخذ: مرکز آمار ایران، سالنامه آماری، سال‌های مختلف

امروزه در تمام کشورهای جهان، بانکها، بزرگترین و وسیع‌ترین واسطه‌های مالی هستند. از دیگر مؤسسات سپرده‌ای می‌توان شرکت‌های پس‌اندزو وام، بانک‌های تعاونی پس‌اندزو اتحادیه‌های اعتباری را نام برد.

جدول ۳: حجم معاملات در بورس اوراق بهادار تهران، حجم نقدینگی و نسبت آنها

(به میلیارد ریال)

سال	حجم معاملات در بورس اوراق بهادار تهران	حجم نقدینگی	نسبت معاملات در بورس به نقدینگی
۱۳۴۶	۰/۰۱۵	۱۴۴/۲	۰/۰۰۰۱۰
۱۳۴۷	۰/۱۲۴	۱۷۵/۲	۰/۰۰۰۷
۱۳۴۸	۰/۱۲۳	۲۰۰/۸	۰/۰۰۰۶
۱۳۴۹	۰/۱۲۱	۲۲۰/۷	۰/۰۰۰۵
۱۳۵۰	۰/۳۴۸	۲۹۶/۳	۰/۰۰۱۳
۱۳۵۱	۱/۱۹۹	۳۹۹/۴	۰/۰۰۳۰
۱۳۵۲	۲/۸	۵۱۵/۸	۰/۰۰۰۴
۱۳۵۳	۱/۱	۸۱۰/۱	۰/۰۱۲۵
۱۳۵۴	۱/۸	۱۱۴۵/۵	۰/۰۱۵۷
۱۳۵۵	۳۸/۳	۱۵۹۳/۵	۰/۰۲۴۰
۱۳۵۶	۴۴/۴	۲۰۹۷	۰/۲۱۱۷
۱۳۵۷	۳۴/۲	۲۵۷۸/۶	۰/۰۱۳۲
۱۳۵۸	۴/۱	۳۰۵۰	۰/۰۰۱۱
۱۳۵۹	۰/۰۴	۴۵۰۸/۱	۰/۰۰۰۱۱
۱۳۶۰	۰/۰۵	۵۲۳۶/۱	۰/۰۰۰۰۱
۱۳۶۱	۰/۰۷	۶۴۳۰/۷	۰/۰۰۰۰۱
۱۳۶۲	۰/۰۰۹۲	۷۵۱۴/۴	۰/۰۰۰۰۰۱
۱۳۶۳	۱/۱۶	۷۹۶۶/۹	۰/۰۰۰۱۴۵
۱۳۶۴	۱/۷۲	۹۰۰۲/۱	۰/۰۰۰۱۳۳
۱۳۶۵	۱/۷۳	۱۰۷۲۲/۷	۰/۰۰۰۱۶
۱۳۶۶	۱/۷	۱۲۶۶۸/۸	۰/۰۰۰۱۳
۱۳۶۷	۹/۹	۱۵۶۸۷/۶	۰/۰۰۰۶۳
۱۳۶۸	۱۱/۱	۱۸۷۵۳/۳	۰/۰۰۰۵۹
۱۳۶۹	۶۴/۷	۲۲۹۶۹/۵	۰/۰۰۲۸۱
۱۳۷۰	۴۷۸/۳	۲۸۶۲۸/۴	۰/۰۱۶۷
۱۳۷۱	۲۵۲/۱	۳۵۸۶۶	۰/۰۰۹۸
۱۳۷۲	۵۱۵/۷	۴۸۱۱۳۵/۱	۰/۰۱۰۷
۱۳۷۳	۷۹۲/۳	۶۱۸۴۳/۹	۰/۰۰۹۶
۱۳۷۴	۱۸۸۰/۵	۸۵۰۷۲/۲	۰/۰۲۲
۱۳۷۵	۴۲۸۱/۵	۱۱۶۵۵۲/۶	۰/۰۳۷۶
۱۳۷۶	۲۰۱۷/۶	۱۳۴۲۸۶/۳	۰/۰۱۵۰
۱۳۷۷	۳۱۱۶/۶	۱۶۰۴۰۱/۰	۰/۰۱۹۴
۱۳۷۸	۵۲۴۳/۶	۱۹۲۶۸۹/۲	۰/۰۲۷۲
۱۳۷۹	۹۱۷۶/۷	۲۴۹۱۱۰/۷	۰/۰۳۶۸

منابع: مرکز آمار ایران، سالنامه آماری سال‌های مختلف

«ماده ۹۱ به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود با تصویب شورای پول و اعتبار، علاوه بر مورد مندرج در بنده ۶ ماده ۲۰ قانون عملیات بانکی بدون ریام صوب ۱۳۶۲/۶/۱۰ از اوراق مشارکت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به شرط عدم مغایرت با قانون عملیات بانکی بدون ریام استفاده نماید.» اینکه قانون عملیات بانکی بدون ریام مجوز استفاده از چنین ابزاری را می دهد یا ته موضوعی است که بر بخش بعدی این مقاله به تفصیل درباره آن بحث خواهیم کرد.

۲- مطالعات تجربی حاکی از آن است که بخش قابل توجهی از مطالبات عموق مربوط به تسهیلات تکلیفی است. به ویژه که این نوع از تسهیلات در واحدها و بخش‌هایی به کارگرفته‌می‌شود که از کارایی لازم برخوردار نیستند. به همین خاطر قانون‌گذار در برنامه سوم توسعه کاهش آن را مطمع نظر قرار داده است. در همین رابطه در ماده ۸۴ این قانون چنین آمده است: «الف- تسهیلات تکلیفی طی سال‌های برنامه سوم به طور متوسط سالانه در حدود (۱۰٪) نسبت به ارقام مصوب سال ۱۳۷۸ کاهش می‌یابد. ب- حمایت‌های دولت در اعطای تسهیلات اعتباری به بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف به شکل پرداخت یارانه، نرخ سود، اعتبارات ترجیحی و قبول تضمین بازپرداخت در چارچوب بودجه‌های سالانه انجام خواهد شد.»

مشاهده می‌شود با توجه به بند الف این ماده و در صورت اجراء مانده تسهیلات تکلیفی در بیان برنامه سوم نسبت به سال ۱۳۷۸ به نصف کاهش می‌یابد. بندب آن نیز اقدامات دولت در رابطه با اعطای هرگونه حمایت اعتباری به بخش‌های مختلف اقتصادی را به مجوزهای بودجه سالانه محدود نموده است.

۳- وقتی سیاست پولی در یک کشور از کارایی لازم برخوردار است که مؤسسات مالی به صورت هماهنگ در جهت اهداف تعیین شده توسط مقامات پولی حرکت کنند. به عبارت دیگر، بانک مرکزی نظارت کامل بر فعالیت کلیه مؤسسات مالی و پولی کشور داشته باشد. از آنجاکه در ایران برخی از مؤسسات مالی از حیطه نفوذ بانک مرکزی خارج هستند، لذا تا حدود زیادی می‌توانند اقدامات

است.

قانون برنامه سوم، اصلاح ساختار مالی و تأمین منابع آن

همانگونه که در بخش پیشین دیدیم مؤسسات مالی و به ویژه بانک‌های تجاری و تخصصی در هر اقتصادی واژه جمله در ایران نقش اساسی را در تجهیز و هدایت وجوده دارند. چنانچه سیستم مالی یک کشور که مؤسسات مالی جزی از آن هستند کارایی لازم را داشته باشد پس اندازه‌ها به صورت بهینه به بخش‌هایی از اقتصاد که از کارایی لازم و بهره‌وری بیشتری برخوردارند تخصیص می‌یابد و موجب افزایش تولید، افزایش سطح استغال و رشد اقتصادی خواهد شد. اما چنانچه منابع به بخش‌های ناکاراً تخصیص یابد جز اثلاف منابع و افزایش معضلات اقتصادی ثمری نخواهد داشت.

باتوجه به اینکه اهداف تهایی برنامه سوم توسعه اقتصادی دستیابی به متوازن رشد اقتصادی عرصه‌ای سال‌های برنامه و نرخ بیکاری ۱۰/۵ درصد در سال پایانی برنامه و متوازن نرخ تورم ۱۵/۹ درصد در سال‌های برنامه و نیز صادرات غیر نفتی ۴۱/۵ میلیارد دلار در طول برنامه است^۵ این اهداف زمانی دست یافتنی است که منابع لازم برای سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف اقتصادی فراهم گردد. بدین منظور اصلاح ساختار مالی و پولی دستکم در چارچوب قوانین برنامه سوم ضروری به نظر می‌رسد. اینک ببینیم قانون‌گذار در برنامه سوم توسعه اقتصادی به منظور تحقق اهداف برنامه چه تغییرات و اصلاحاتی را در قوانین پولی و مالی ضروری می‌داند. به طور کلی اصلاحات مالی مورد نظر قانون‌گذار در این برنامه، در فصل نهم تحت عنوان «سیاست‌های پولی و ارزی» و فصل دهم، تحت عنوان «ساماندهی بازارهای مالی» و در قالب مواد ۸۳ تا ۹۸ آمده است.

سیاست پولی

۱- باتوجه به کارایی بیشتر ابزارهای کمی یا ابزارهای غیرمستقیم سیاست پولی، قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی به سیاست‌گذار پولی اجازه داده است که اقدام به فروش اوراق مشارکت نماید. متن کامل قانون به این صورت است:

○ ۱- اگر چه مؤسسات بیمه در همه کشورهاز جمله مهمترین مؤسسات مالی هستند اما در ایران سهم اندکی از پس اندازه‌ها را به خود اختصاص می‌دهند و در جمیع اوری و هدایت وجوه نقش بسیار کمتری نسبت به بانک‌های تجاری ایران دارند.

○ هر چند در سال‌های اخیر حجم معاملات بورس اوراق بهادار تهران افزایش چشمگیری داشته است اما در مقایسه با حجم نقدینگی، سهم آن بسیار ناچیز است.

که در سال‌های برنامه سوم، حداکثر تابلغ پنج هزار میلیارد ریال اوراق مشارکت ویژه برای تقویت پایه سرمایه بانک‌ها منتشر نماید...» ۲- ماده ۹۷- «به بانک‌های صنعت و معدن، کشاورزی و توسعه صادرات اجازه داده می‌شود برای تأمین منابع مالی طرح‌های غیردولتی که دارای توجیه فنی، اقتصادی و مالی باشند از منابع مالی خارج استفاده کرده و باز پرداخت آن را تعهد کنند. دولت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هیچ‌گونه تعهد یا تضمینی در قبال پرداخت این منابع نخواهد داشت...»

نقدي بر قانون پولي و بانکي و قانون عمليات بانکي بدون روابط ارتباط با

قانون برنامه سوم

در این بخش، مستند بر مباحث مطرحه در دو بخش پيشين پرسش اساسی اين است که آيا قوانين ناظر بر سистем پولي کشور و مشخصاً قانون پولي و بانکي مصوب تيرماه ۱۳۵۱ و قانون عمليات بانکي بدون رامصوب شهر يور ماه ۱۳۶۲ با حفظ ساختار موجود قادر به ايفاي وظایف مذکور در قانون برنامه سوم توسعه خواهد بود یا نه. پاسخ بدین پرسش راه را مبحث جداگانه و در عين حال مرتبط با يكديگر مورد بررسی قرار خواهيم داد.

قانون پولي و بانکي مصوب تيرماه ۱۳۵۱ قانون بانکي و پولي کشور که به موجب آن بانک مرکزی ايران تأسيس یافت، در خرداد ۱۳۳۹ به دولت ابلاغ گردید تا برای مدت ۵ سال به طور آزمایشي به مرحله اجراء آيد و پس از آن با اصلاحاتي به تصويب مجلسين (شورا و سنا) بررسد.

قانون مذکور که عملاً نخستین تجربه کشور در اين زمينه به شمار مي‌آمد، از نظر قدرت كنترل و هدایت فعالite‌هاي بانکي در راستاي سياستهاي پولي و ضمانت اجرای مقررات موضوعه داراي نقايص متعددی بود. بدین لحاظ، در سال ۱۳۴۲ بانک مرکزی در صدد تجدیدنظر در آن برآمد و ضمن مذاكره و تبادل نظر با دستگاه‌های ذيريط و ذيمنع و كلارشنناسان امور بانکي و پولي، طرح جديدي پولي و

بانک مرکزی را در كنترل حجم بولو و تحقق اهداف نهايی ختنی سازند. با توجه به اين معضل، در ماده ۹۲ قانون برنامه سوم توسيعه اقتصادي، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ايران موظف به ظارت بر جريان امور بانک‌ها و مؤسسات، سازمانها و واحدهای اعتباری غير بانکي (غير دولتی) براساس ضوابط مصوب گردیده است.

افزايش شرایط رقابتی در بازار مالي هر اندازه بازارهای مالي از شرایط رقابتی بهتری برخوردار باشند، تخصیص منابع نیز مناسبتر صورت خواهد گرفت. در همین راستا به منظور دستیابی به اهداف برنامه سوم توسيعه اقتصادي، در قانون اين برنامه پيش‌بینی‌های زير صورت پذير فته است:

۱- در ماده ۹۸ اين قانون درخصوص تأسيس بانک‌های غير دولتی چنین آمده است: «به منظور افزايش شرایط رقابتی در بازارهای مالي و... اجازه تأسيس بانک توسط بخش غير دولتی به اشخاص حقيقي و حقوقی داخلی داده می‌شود.»

۲- همین طور در ماده ۹۲ دريله واحدهای اعتباری غير بانکي غير دولتی آمده است: «بانک مرکزی جمهوری اسلامی ايران موظف است جهت افزايش شرایط رقابتی بانک‌ها و گسترش بازارهای مالي و تشویق پس انداز داخلی، زمينه فعالیت مجاز ا نوع مؤسسات، سازمانها و واحدهای اعتباری غير بانکي (غير دولتی) را فراهم و ظارت لازم بر آهار اعمال تاسيد و فعالیت مؤسسات غير مجاز جلوگيري به عمل آورد.»

همانگي با استانداردهای بين المللی در زمينه بانکداري (كميه بال سوييس) گسترش فعالیت مؤسسات مالي داخلی به خارج از مرزها و نيز استفاده از منابع خارجي زمانی ميسر است که بانک‌ها و مؤسسات مالي داخلی از استانداردها و ضوابط تعیين شده در سازمانهای بين المللی برخوردار باشند. در برنامه سوم توسيعه اقتصادي نيز به اين مهم توجه شده و در همین رابطه در موارد مختلف چنین آمده است:

۱- ماده ۹۳- «به منظور تقویت پایه سرمایه بانک‌ها و افزايش توان حضور بانک‌های ايراني در بانکداري بين المللی، به دولت اجازه داده می‌شود

کشور است در قانون سایق (قانون بانکی و پولی کشور) و نیز در «قانون عملیات بانکی بدون ربا» در آنچه مربوط به وظایف خاص بانک مرکزی است ملاحظه نمی شود. ولی تضعیف بانک مرکزی که متأسفانه با تصویب این قانون پایه گذاری، و متعاقباً با دو مصوبه هیأت وزیران و تصویب یک تبصره در قانون برنامه دوم توسعه تشدید گردید، از جمله نقاط ضعی است که به هیچ روی نمی توان بر آن چشم پوشید و عوقب و توالی نامطلوب این بدعت ناخوشایند همچنان در تاریخ قانونگذاری نظام بانکی کشور، به نام مداخله گران و مسیبان آن ثبت خواهد شد.

قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب

شهریور ماه ۱۳۶۲

قانون عملیات بانکی بدون ربا که در واقع چار چوب و خطوط اساسی نظام بانکداری اسلامی را در ایران ترسیم می نماید، به چهار فصل تحت عنوانین «اهداف و وظایف نظام بانکی»، «تجهیز منابع پولی»، «تسهیلات اعطایی بانکی» و «بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سیاست پولی» تقسیم شده است. از فصول چهارگانه مذکور، آنچه در این گفتار مورد بررسی و تقدیر خواهد گرفت، فصل چهارم قانون یعنی «بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سیاست پولی» خواهد بود.

آیا وظایف بر شمرده برای بانک مرکزی بوده در قانون عملیات بانکی بدون ربا، به گونه ای تدوین گردیده است که اهداف موردنظر برنامه سوم توسعه «فصل نهم - سیاستهای پولی و ارزی و فصل دهم - ساماندهی بازارهای مالی) در ارتباط با مباحث پیشین این مقاله را تحقق بخشد؟ پاسخ این پرسش با عنایت به موارد و ملاحظات ذیل متأسفانه رضایت‌بخش نیست:

موارد تداخل از نظر تدوین قانون در حال حاضر، اهداف و وظایف بانک مرکزی، به گونه ای پراکنده و نامنسجم در قانون پولی و بانکی کشور و قانون عملیات بانکی بدون ریاضت شده است. قانون پولی و بانکی کشور در ماده ۱۰، بانک مرکزی را مسئول تنظیم و اجرای سیاست پولی و اعتباری بر اساس سیاست کلی اقتصادی کشور می شناسد و در ماده ۱۱، از این بانک به عنوان

بانکی کشور را تهیه کرد. این طرح، مدت‌ها در کمیسیونهای ذیر طبق مجلس موردنبررسی قرار گرفت و سرانجام «لایحه قانون پولی و بانکی کشور» در تاریخ هفتم تیر ماه ۱۳۵۱ از تصویب پارلمان گذشت و از هشتم شهریور ماه ۱۳۵۱ به مرحله اجرا در آمد.

قانون یاد شده در مقایسه با قانون مصوب خرداد ۱۳۳۹ از کلیت و شمول و انسجام بیشتری برخوردار بود و باعثیت به طبقه‌بندی عملیات حسب وظایف مقرر، بسیاری از امور را که سابقاً جزو اختیارات شورای پول و اعتبار بود در حیطه اختیارات بانک مرکزی ایران در آورد. برای نمونه، می توان از تعیین حداقل و حد اکثر نرخ بهره دریافتی و پرداختی و کارمزد دریافتی بانکها، تعیین نرخ رسمی تنزیل، تعیین ضرایب عملیات، تعیین نحوه مصرف وجهه پس انداز و سیردههای مشابه تزد بانکها یاد کرد. ولی ایجاد تغییر در ترکیب شورای پول و اعتبار و هیأت عامل از جمله اقداماتی است که به اقرب احتمال در راستای تضعیف نقش مستقل بانک مرکزی انجام پذیرفت و به نظر می‌رسد که تضعیف موقع رئیس کل وقت بانک مرکزی ایران و در واقع تضعیف بانک مرکزی، از جمله اهدافی بوده است که وزیر دارای وقت تعقیب می‌کرده است.

این روش، یا به بیان رساتر، این بدعت نامطلوب که با تصویب لایحه قانون پولی و بانکی آغاز شد، پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز که اتخاذ تدابیر و اقدامات مؤثر در راستای تقویت بانک مرکزی بیش از پیش مورد انتظار جامعه متتحول و انقلابی ایران بود، متأسفانه به گونه‌ای دیگر در روند تحریمه قانونگذاری مادامه یافت که به لحاظ اهمیت موضوع، در مبحث آتی، با تفصیل بیشتر مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

قانون پولی و بانکی کشور مصوب تیر ماه ۱۳۵۱ در مقایسه با قانون پیشین (قانون بانکی و پولی کشور مصوب خرداد ۱۳۳۹) قانونی روشنمند (متدیک) و منسجم (سیستماتیک) است و به همین دلیل از لحاظ قانونگذاری، مباحث مربوط به نظام بانکی را زیل آغاز کرده و سپس متعارض مباحث مربوط به بانک و بانکداری گردیده است. این ویژگی که از خصوصیات باز قانون پولی و بانکی

○ چنانچه سیستم مالی

کشور که مؤسسات مالی هم جزئی از آن هستند کارایی لازم را داشته باشد پس اندازها به صورت بهینه به بخشها ای از اقتصاد که از کارایی لازم و بهره‌وری بیشتری برخوردارند تخصیص می‌یابد و موجب افزایش تولید، بالارفتن سطح اشتغال و رشد اقتصادی خواهد شد.

○ از آنجا که در ایران
برخی از مؤسسات مالی از
حیطه نفوذ بانک مرکزی
خارج هستند می‌توانند
اقدامات بانک مرکزی را در
زمینه کنترل حجم پول و
تحقیق اهداف نهایی تا
حلودی خشی کنند.

در امور بولی و بانکی دخالت و نظرات نماید. در این رابطه، تذکار دونکه حائز کمال اهمیت است، نخست این که ابزارهای سیاست‌پولی در نظام بانکی جدید منحصر به موارد مذکور در ذیل ماده ۲۰ قانون عملیات بانکی بدون ربا نیست. کما اینکه بانک مرکزی می‌تواند به استثنای ابزار نرخ تنزیل مجدد، از سایر ابزارهای کلاسیک سیاست‌پولی که منطبق با موانع شرعی باشد از جمله ابزار ذخایر قانونی و تعیین حد کمی و کنترل کیفی تسهیلات اعطایی در اعمال سیاستهای بولی مورد نظر خود استفاده کند و ابزار مالی مذکور در ذیل این ماده لزوماً تمامی ابزارهای سیاست را شامل نمی‌گردد.

اما نکته دیگر و مهمتر، آین نامه‌هایی است که در اجرای این ماده به تصویب هیأت وزیران رسیده است. آین نامه‌های مورد اشاره که در واقع مستند و مجوز اعمال ابزارهای جدید سیاست‌پولی است ناظر بر دو مصوبه است:

- ۱- آین نامه فصل چهارم قانون عملیات بانکی بدون ربا؛ و
- ۲- آین نامه فصل پنجم قانون عملیات بانکی بدون ربا که هر دو در تاریخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۷ به تصویب هیأت وزیران رسیده است.

به موجب ماده ۳ آین نامه فصل چهارم قانون عملیات بانکی بدون ربا: «در حسن اجرای سیاست بولی و اعتباری و حفظ ارزش بول، بانک مرکزی، می‌تواند علاوه بر به کار گرفتن ابزار سیاست‌پولی موضوع قانون پولی و بانکی، در حدی که مغایر با مقادی قانون عملیات بانکی بدون ربا نباشد، به تصویب شورای بول و اعتبار با استفاده از ابزار ذیل و ابزار مذکور در ذیل ماده ۲۰ قانون در امور بولی و بانکی دخالت نماید.

طبق ماده ۶ آین نامه فصل پنجم قانون عملیات بانکی بدون ربا «دستور العمل ها و ضوابط اجرایی این آین نامه توسط بانک مرکزی تهیه و پس از تصویب شورای بول و اعتبار به موقع اجرا گذارده خواهد شد.»

تبصره- بانک مرکزی مکلف است دستور العمل های صادره را بلا فاصله به اطلاع شورای اقتصاد بررساند. موارد مذکور در این دو آین نامه، متعاقباً طبق یکی از مصوبات هیأت وزیران تغییر یافت، بدین معنی که «وزیر امور

«تنظیم کننده نظام پولی و اعتباری کشور» یاد می‌کند.

حال با عنایت به اینکه طبق ماده ۲۶ قانون عملیات بانکی بدون ربا «پس از تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر لغو و اختیارات و ظایف مذکور در قانون بولی و بانکی کشور و لایحة قانونی اداره امور بانکها و متعم آن که در این قانون به مراجع ذیصلاح دیگری سپری شده است، از مراجع قبلی سلب می‌گردد» چون اختیارات و ظایف مندرج در ماده ۱۰ و ۱۱ قانون بولی و بانکی کشور به مرجع دیگری سپرده شده است. لذا، موارد مذکور در ماده یاد شده همچنان به قوت خود باقی و از اعتبار قانونی برخوردار است.

اینک، با عنایت بدین مقدمه، ماده ۱ و ۲ قانون عملیات بانکی بدون ربا امطعم نظر قرار می‌دهیم. ماده ۱ و ۲ از فصل اول این قانون تحت عنوان «اهداف و ظایف نظام بانکی در جمهوری اسلامی ایران»، بدون آنکه تعریفی از «نظام بانکی» به دست داده باشد، اهداف و ظایفی را بر می‌شمارد که علی الاصول به وظایف و اختیارات بانک مرکزی مربوط می‌شود. چون در شکل اولیه (شور اول قانون)، این استنباط می‌توانست به کل نظام بانکی تسری باید، در شور دوم تصویب قانون در مجلس شورای اسلامی، در خاتمه هر بند از ماده ۲، عبارت «طبق قانون و مقررات» افزوده شد تا تلویح موارد مندرج ذیل ماده ۲ از «اطلاق» خارج شود که البته این «تکمله» و به عبارتی سر هم بندی در شان قانون تویسان نیست. وانگهی، بحث در مسائل مربوط به بانک مرکزی در دو فصل مختلف (اول و چهارم) قانون عملیات بانکی بدون را زیک سو، و ذکر مواردی در همان فصل اول که بعضاً نیاز به درج در قانون ندارد (از جمله بند ۷، قسمت اخیر بند ۸ و بند ۹ از ماده ۲۰) از سوی دیگر، قانون عملیات بانکی بدون ریار از «جامعیت» و «مائعیت» خارج ساخته است.

تضییف نقش استقلالی بانک مرکزی طبق ماده ۲۰ قانون عملیات بانکی بدون ربا، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در حسن اجرای نظام پولی و اعتباری، طبق آین نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، می‌تواند با استفاده از ابزار ذیل (که در بی نوشت این مقاله آمده است)

فرد باشد، آیا می‌توان برای هیأت نظار بانک مرکزی تقاضی قابل گردید؟ در همین رابطه چنانچه دبیرخانه شورای پول و اعتبار از بانک مرکزی به وزارت امور اقتصادی و دارایی انتقال یابد، آیا پست دبیر کلی بانک و جاهت قانونی و به اصطلاح محلی از اعراب خواهد داشت؟

۴) از همه مهمتر، تداخل سیاست‌های پولی و مالی است که چه از جهات ظری و چه از ابعاد کاربردی مقرر و به مصلحت به نظر نمی‌رسد.

این مصوبه را که به اعتقاد نویسنده‌گان مقاله و مستند بر دلایل فوق می‌تواند به عنوان نقطه ضعفی تلقی گردد، به لحاظ اهمیت موضوع، با تفصیل بیشتری مورد بحث قرار می‌دهیم.

تبعات ناشی از تداخل سیاست‌های پولی و مالی

همانگونه که اشاره شد، تداخل سیاست‌های پولی و مالی از جمله تبعات نامطلوبی است که می‌تواند از تغییر ترکیب شورای پولی و اعتباری ناشی گردد. تغییر نرخ سود سپرده‌های بانکی که هنوز هم مورد بحث محافل اقتصادی قرار دارد، مثال بارزی است که پیامدها و احیاناً نوگانگی‌های ناشی از این تداخل را به خوبی نشان می‌دهد. می‌دانیم که با توجه به ترکیب و توزیع سپرده‌ها، در نظام بانکی کشور، حیطه فعالیت بانکها تنها به بازار پولی محدود نمی‌شود و بیشتر در بخش واقعی اقتصاد صورت می‌پذیرد. در واقع، نقش بانکداران ما، ترکیب و تلفیقی است از «واسطه و جوہ بودن» و «سرمایه گذاری».

بنابراین، از دیدگاه «مدیریت پرتفوی» هرگونه تغییر احتمالی در نرخ سود سپرده‌های بانکی، می‌باید با آگاهی از شرایط کلان اقتصادی کشور و در چارچوب یک استراتژی اقتصادی انجام پذیرد. لذاست که کاهش نرخ سود سپرده‌ها، به رغم استدلال‌هایی که شده است و می‌شود، به تنها نمی‌تواند مؤثر باشد. زیرا افزایش تولید و مالاً بالا رفتن سطح اشتغال با مجموعه‌ای از عوامل و عناصر و پارامترهای اقتصادی. اجتماعی از جمله کاهش میزان مالیات و امنیت سرمایه گذاران، بالا بودن نرخ سود در دیگر بخش‌های اقتصادی و مشخصاً بخش خدمات، و نامشخص بودن خلود

اقتصادی و دارایی به جای «شورای پول و اعتبار» و «وزارت امور اقتصادی و دارایی» به جای «بانک مرکزی» قرار گرفت!

به نظر می‌رسد که این تغییر، آشکارا با نقش استقلال و فلسفه وجودی بانک مرکزی مغایر است و نیاز به تذکار نیست که وظایف شورای پولی و اعتبار در واقع قوّة مقننه سیستم بانکی کشور را نمی‌توان به فرد یا مرچع تغییر نمود. به همین گونه، تبصره ۸ قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور، درخصوص تغییر ترکیب شورای پول و اعتبار نیز سیار قابل تأمل است. طبق تبصره مذکور، ترکیب شورای پول و اعتبار به ترتیب ذیل تغییر یافته است:

۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی؛ ۲- رئیس سازمان برنامه و بودجه؛ ۳- رئیس کل بانک مرکزی؛ ۴ و ۵- دونفر از وزرا به انتخاب هیأت وزیران؛ ۶- دادستان کل کشور یا معاون او؛ ۷- یکی از خبرگان بانکی به انتخاب رئیس جمهور؛ ۸- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن؛ ۹- رئیس اتاق تعاون، دو تفر نمایندگان از مجلس نیز به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر در جلسات شورا اشتراک خواهند کرد. آینه‌نامه اجرایی این تبصره شامل چگونگی دعوت برای تشکیل جلسات شورای پولی و اعتبار و تعیین دستور جلسه و محل تشکیل آن و همچنین نصاب و نحوه انتخاب رئیس در جلسات شورای مذکور، بنایه پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

درخصوص این تبصره و در ارتباط با بخش سوم مقاله حاضر، نکات و ملاحظات ذیل ضروری به نظر می‌رسد:

- (۱) با توجه به ترکیب شورای پول و اعتبار در مدت ۳۴ سال (از تاریخ ۹ خرداد ۱۳۳۹ تا تاریخ تصویب تبصره مذکور)، آیا تغییر این ترکیب بایک قانون پنجمالله و مقطوعی، می‌تواند قابل توجیه باشد؟
- (۲) آیا با این تغییر، نقش وزیر امور اقتصادی و دارایی در شورای پول و اعتبار به عنوان قانونگذار و ناظر، و در مجمع عمومی بانک مرکزی به عنوان مجری باهم مغایرت ندارد؟
- (۳) چنانچه ریاست شورای پول و اعتبار و ریاست مجمع عمومی بانک مرکزی، عملأً بایک

○ تداخل سیاست‌های

پولی و مالی از جمله تبعات نامطلوبی است که می‌تواند از تغییر ترکیب شورای پول و اعتبار ناشی گردد. تغییر نرخ سود سپرده‌های بانکی که هنوز هم مورد بحث محافل اقتصادی قرار دارد مثال بارزی است که پیامدها و احیاناً نوگانگی‌های دو گانگی‌های ناشی از این تداخل را به خوبی نشان می‌دهد.

○ کاهش نرخ سود

سپرده‌های تنهایی
نمی‌تواند مؤثر باشد زیرا افزایش تولید و مالاً بالا رفتن سطح استغال با مجموعه‌ای از عوامل اقتصادی-اجتماعی از جمله کاهش میزان مالیات و امنیت سرمایه‌گذاران، بالا بودن نرخ سود در دیگر بخش‌های اقتصادی و مشخصاً بخش خدمات، و نامشخص بودن حدود مالکیت در بخش خصوصی مرتبط است.

تسهیلات تکلیفی طی سالهای برنامه سوم به طور متوسط سالانه درصد (۱۰٪) نسبت به ارقام مصوب سال ۱۳۷۸ کاهش می‌یابد، و مسلم‌آین اقدام رامی‌توان تحولی در اصلاح ساختار مالی و تأمین منابع مالی آن تلقی نمود.

گذشته از این، طبق بندب همان ماده، حمایت‌های دولت در اعطای تسهیلات اعتباری به بخشها و فعالیت‌های مختلف به شکل پرداخت یارانه نرخ سود، اعتبارات ترجیحی و قبول تضمین باز پرداخت در چارچوب بودجه‌های سالانه از جمله مصوباتی است که می‌تواند در اصلاح ساختار مالی تأثیر بسزایی داشته باشد. ولی همان‌گونه که اشاره شد، تغییر ترکیب اعضای شورای بول و اعتبار، مستند بر تبصره ۸۴ قانون برنامه دوم و متعاقباً ماده ۸۳ قانون برنامه سوم، از جمله مواردی است که برنامه مذکور را در نیل به اهداف موردنظر قانون برنامه سوم و لزوم هماهنگی سیاستهای بولی و مالی، پامشکلاتی مواجه خواهد نمود.

ساماندهی بازارهای مالی

ساماندهی بازار مالی که از ماده ۹۰ تا ماده ۹۸ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ناظر بر آن است متضمن مواردی است که در صورت وجود ضمانت اجرامی تواند تحولات قابل ملاحظه‌ای در این عرصه به وجود آورد.

نخستین مشخصه و در واقع نوآوری این بخش، اجازه تأسیس بانک توسط بخش غیردولتی، به اشخاص حقیقی و حقوقی است که در اجرای این مصوبه سه بانک خصوصی «کارآفرین»، «اقتصاد نوین» و «پارسیان» مشغول به کار شده‌اند.

طبق ماده ۹۸ این قانون «به منظور افزایش شرایط رقابتی در بازارهای مالی و تشویق پس‌انداز و سرمایه‌گذاری و ایجاد زمینه رشد و توسعه اقتصادی کشور و جلوگیری از زیان جامعه و با توجه به ذیل اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و در چارچوب ضوابط، قلمرو و شرایط تعیین شده در زیر، اجازه تأسیس بانک توسط بخش غیردولتی به اشخاص حقیقی و حقوقی داده می‌شود:

الف- سیاست‌گذاری بولی، اعتباری، ارزی،

مالکیت در بخش خصوصی مرتبط است که در این میان شاید کاهش میزان سود، کمترین اهمیت را داشته باشد. خاطرنشان می‌نماید که سپرده‌های سرمایه‌گذاری از منظر ماهیت و ترکیب، از پس‌اندازهای بسیار متعدد و متکر افراد بیشمار و اکثر آن‌ها بضاعتی تشکیل می‌شود که از این طریق کمبود در آمدهای خود را جبران می‌نمایند. بازنشستگان و افراد دیگری که امکان سرمایه‌گذاری با پس‌اندازهای اندک خود را ندارند، باعنایت به تعداد کشیر و سهم آنان در تشکیل پس‌انداز ملی نباید از این سرمایه‌گذاری متضرر گردند. اما واقعیت، زیان و خسارتی است که بر اثر تورم، متوجه این نوع سرمایه‌گذاری می‌گردد. بر اساس آمار موجود، در دهه اخیر، در کشور ما نرخ تورم به طور متوسط فراتر از نرخ سود بانکی قرار گرفته و عمللاً سود منفی به سپرده‌گذاران داده شده است.

بیشترین میزان شکاف بین نرخ موزون سود مربوط به سال ۱۳۷۴ حدود ۱۲ درصد بوده است که این نرخ با نرخ تورم در همان سال (حدود ۵۰ درصد)، هیچگونه تناسبی ندارد. در سالهای دیگر نیز، با درجات کمتر یا بیشتر با همین وضع مواجه بوده‌ایم. ثابت شده است که اتخاذ سیاستهایی که نرخ سود را به طور مصنوعی در سطح پایین تراز نرخ واقعی تعیین می‌نماید متابع مالی را به سمت فعالیت‌های غیر مولده‌جن خرید کالاهای بادام، استفاده از بازارهای غیر رسمی، خرید وسائل تجملی سوق خواهد داد و بدینه است که این افزایش سطح تقاضا، بر دامنه تورم می‌افزاید.

باتوجه به مراتب مذکور، توجه در کشور ما نشان داده که سیاستهای بولی غالباً منفعل و متأثر از سیاستهای مالی بوده است و به همین دلیل در سالهای گذشته، سیستم بانکی اجرای وظایفی را بر عهده گرفته که در قالب برنامه‌های پنجساله توسعه بر آن تحمیل شده است. از جمله این وظایف تحمیلی «تسهیلات تکلیفی» است که تقلیل آن می‌تواند در طرف ساختن قسمتی از مشکلات سیستم بانکی و مشخصاً در پرداخت سود واقعی به سپرده‌گذاران تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر جای گذارد. جای خوشوفتی است که بر اساس مفاد بند الف ماده ۸۴ قانون برنامه سوم توسعه، «افزایش در ماده

بانکها و افزایش توان حضور بانکهای ایرانی در بانکداری بین المللی، به دولت اجازه داده شده است که در سالهای بر قاعده سوم، حد اکثر تا مبلغ پنج هزار میلیارد ریال اوراق مشارکت ویژه منتشر نماید. معادل کل وجوده واریز شده از این محل به حساب خزانه، عیناً به بانک مسترد خواهد شد تا به عنوان افزایش سهم دولت در سرمایه بانکها منظور شود.

جمع‌بندی و نتیجه گیری

در این مقاله، با تأکید بر تجهیز منابع داخلی به منظور تأمین مالی برنامه‌های توسعه از نقش پس انداز به عنوان مهم‌ترین ابزار تحقق سرمایه‌گذاری‌های مختلف برای نیل به اهداف توسعه یاد شد و این نتیجه حاصل گشت که در صورت امکان انتقال وجوده فراهم آمده از رهگذرن ا نوع پس انداز و به ویژه سپرده‌های بانکی، جریان وجودی به وجود خواهد آمد که زمینه را برای رسیدن به سطح مطلوب فعالیت اقتصادی آمده خواهد ساخت.

فرزون بر عوامل و عناصر بسیار در جهت دادن منابع مالی جامعه به بازار دلاری داخلی از جمله آزادسازی مالی، حذف مقررات دست و پاگیر، کاهش جاذبه فرستهای سرمایه‌گذاری‌های سنتی و مستقیم، تغییر در مشارکت و مداخله دولت در بازارهای مالی، برخی تنگی‌های قانونی از جمله تنگی‌های مرتبط با «قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی»، «قانون پولی و بانکی کشور» و «قانون عملیات بانکی بدون ربا» که می‌باید بستر لازم برای تحقق اهداف توسعه را به وجود آورند، مورد بررسی و نقد قرار گرفت.

چنان‌که ملاحظه شد طبق مفاد ماده ۸۳ قانون برنامه سوم توسعه، تغییر ترکیب شورای پولی و اعتبار، به گونه‌ای مطمع نظر قانون‌گذار بوده است که اجرای مفاد آن با استقلال بانک مرکزی و لزوم هماهنگی سیاستهای پولی و مالی مغایرت دارد. در عین حال، در بحث ساماندهی بازارهای مالی، از اجازه انتشار اوراق مشارکت بدمنوان استفاده از یک برنامه سیاست پولی غیر مستقیم (موضوع ماده ۹۰ قانون برنامه سوم توسعه) و اجازه تأسیس بانک توسط بخش غیر دولتی به اشخاص حقیقی و حقوقی (موضوع ماده ۹۸ قانون برنامه سوم توسعه)

چاپ اسکناس، ضرب سکه، حفظ ذخایر ارزی، نظارت بر بانکها و صدور مجوز فعالیت بانکی در قلمروی و ظایف دولت بوده و جمهت اعمال حاکمیت همچنان در اختیار دولت باقی می‌ماند.

ب- ضوابط مربوط به فعالیت بانکها از قبیل رعایت نسبتهای مالی تعیین شده جمهت داشتن ساختار مالی سالم و نوع قراردادها و عقود و فعالیت‌های بانکی طبق قوانین پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱ و قانون عملیات بانکی بدون ربا خواهد بود.

ج- دولت می‌تواند به افراد حقیقی و حقوقی داخلی در صورت دارا بودن شرایط زیر مجوز فعالیت اعطای نماید.

- ۱- داشتن تجربه و داشت لازم در این کار؛
- ۲- از نظر مالی توان تأمین سرمایه لازم و انجام کار را داشته باشند؛
- ۳- عدم داشتن هرگونه سوء پیشینه اعم از مالی و اخلاقی.

مشخصه مهم دیگر این بخش، (ساماندهی بازارهای مالی) اجازه‌ای است که در قالب ماده ۹۱ قانون برنامه سوم توسعه به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به شرح ذیل داده شده است:

«به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود با تصویب شورای پولی و اعتبار، علاوه بر موارد مندرج در بند ۶ ماده ۲۰ قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب ۱۳۶۲/۶/۸ از اوراق مشارکت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به شرط عدم مغایرت با قانون عملیات بانکی بدون ربا استفاده نماید.»

استفاده از این ابزار، با توجه به کارایی بیشتر ابزارهای کمی یا ابزارهای غیر مستقیم سیاست پولی، به شرحی که در بخش «قانون برنامه سوم، و اصلاح ساختار مالی و تأمین منابع آن» از مقاله حاضر مورد بررسی قرار گرفت، در تقویت بنیان مالی و تأمین منابع مورد نیاز برنامه سوم توسعه، بدون استفاده غیر ضروری از ابزارهای مستقیم سیاست پولی می‌تواند مفید فایده قرار گیرد، کما اینکه انتشار اوراق مذکور در چند نوبت و توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در نیل بدین منظور نقش مؤثری ایفا نموده است. علاوه بر این، به منظور تقویت پایه سرمایه

وج

سرمایه‌گذاری، از پس اندازهای افراد بیشمار و اکثر آن‌ها بضاعتی تشکیل می‌شود که از این طریق در صدد جبران کمبود درآمدهای خسوس شدند و بنابراین نباید از این سرمایه‌گذاری زیان بینند. اما واقعیت در کشور مخالف آن است.

براساس آمار

موجود، در دهه اخیر در کشور مانرخ تورم به طور متوسط فراتر از نرخ سود بانکی بوده و عملایه سپرده گذاران، سود منفی داده شده است.

برای بانکها در این موارد:
۶- تعیین حداقل و حداکثر میزان مشارکت و مضاربه، سرمایه‌گذاری و اجاره به شرط تمیلک، معاملات اقساطی، نسیه، سلف، مزارعه، مساقات، جماله و قرض الحسن برای بانکها یا هر یک از آنها در هر یک از موارد رشته‌های مختلف و نیز تعیین حداکثر تسهیلات اعطایی به هر مشتری.

به عنوان تضمیمی متناسب با تحول و پیشرفت نظام بانکی از دیدگاه تأمین منابع مورد نیاز برنامه سوم توسعه یاد شده است. امید که با ابتکابه نقاط قوت و بازنگری در نقاط ضعف که می‌تواند موجب نیل به اهداف مورد نظر برنامه سوم توسعه، به ویژه افزایش تولید و مالاً بالا بردن سطح استغلال شود زمینه لازم برای پیشرفت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور بیش از پیش فراهم آید.

پیوست

قانون عملیات بانکی بدون ربا:

ماده ۲۰. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در حسن اجرای نظام بولی و اعتباری کشور می‌تواند با استفاده از ابزار دلیل، طبق آینه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد بر اساس ماده ۱۹ در امور بولی و بانکی دخالت و نظارت کند:

۱- تعیین حداقل و حداکثر نسبت سهم سود بانکها در عملیات مشارکت و مضاربه، این نسبت‌ها ممکن است در هر یک از رشته‌های مختلف متفاوت باشد.

۲- تعیین رشته‌های مختلف سرمایه‌گذاری و مشارکت در حدود سیاستهای اقتصادی مصوب و تعیین حداقل نرخ سود احتمالی برای انتخاب سرمایه‌گذاری و مشارکت. حداقل نرخ سود احتمالی ممکن است در هر یک از رشته‌های مختلف متفاوت باشد.

۳- تعیین حداقل و حداکثر نسبت سود بانکها در معاملات اقساطی و اجاره به شرط تمیلک در تناسب با قیمت تمام شده مورد معامله. این نسبت‌ها ممکن است در موارد مختلف متفاوت باشد.

۴- تعیین انواع و میزان حداقل و حداکثر کارمزد خدمات بانکی (مشروط به اینکه بیش از هزینه کار انجام شده باشد) و حق الوکالة به کارگیری سپرده‌های سرمایه‌گذاری که توسط بانکها دریافت می‌شود.

۵- تعیین نوع، میزان، حداقل و حداکثر امتیازات موضوع ماده «۶» و تعیین ضوابط تبلیغات

یادداشت‌ها

- Peter S. Rose, and Donald Fraser, *Financial Institutions* third edition, Toppan Co. Ltd., 1988, pp. 4-5.
- F.S. Mishkin and G. Ekins, *Financial Markets and Institutions*, third edition, 2000, p.25.
- Savang & Loan Associations.
- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، نماگرهای اقتصادی: سه ماهه دوم سال ۱۳۸۰، شماره ۲۵.
- سازمان برنامه و بودجه، مستندات برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، جلد اول، صص ۲۱-۲۴.

منابع

- Peter S. Rose, and Donald Fraser, *Financial Institutions* third edition, Toppan Co. Ltd, 1988.
- F.S. Mishkin and G. Ekins, *Financial Markets and Institutions*, third edition 2000.
- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، نماگرهای اقتصادی سه ماهه دوم سال ۱۳۸۰، شماره ۲۵.
- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گزارش اقتصادی و تراز نامه سال‌های مختلف.
- مرکز آمار ایران، سالنامه آماری، سال‌های مختلف.
- سازمان برنامه و بودجه، مستندات برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، جلد اول.
- قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۷۹-۱۳۸۳).
- قانون بولی و بانکی کشور، مصوب تیر ماه ۱۳۵۱.
- قانون عملیات بانکی بدون ربا، مصوب شهریور ماه ۱۳۶۲.
- دکتر سیدعلی اصغر هدایتی، «نقدی بر مقررات ناظر بر نظام بانکی در تجربه جمهوری اسلامی ایران»، اطلاعات سیاسی-اقتصادی، شماره ۹۹-۱۰۰ (آذر و دی ۱۳۷۴).